

Després de tres setmanes de no sortir de l'habitació de l'hospital excepte per anar a fer infinites proves, avui el nostre amic ha passejat una estona pel passadís portant el gota a gota. L'acompanyava una amiga, que havia vingut a visitar-lo. Vés a saber si era una mica més que amiga! No ha durat massa estona l'excursió, però ha sigut el més important del dia. Fins la infermera li ha fet molta broma: "Què, com ha anat la maratón?" Potser sí que estàs tornant a la realitat, ara encara en aquest àmbit de l'hospital, i segurament d'aquí uns quants dies –que no siguin masses– tornaràs a casa, als carrers, més endavant segurament a la feina, i possiblement a la vida normal sense condicionaments restrictius. Oh! I com ho desitges!!

Vull fer-te una confidència. A que no saps el que més m'ha ajudat a sobreviure? Pensa que la vida a l'hospital és tot un món, sorollós tant de dia com de nit: ara entra la de la temperatura, ara la de la pressió, d'aquí una estona el que està a l'altre llit delira, sonen els timbres, el personal parla alt ja que hi ha molta gent gran i mig sorda... etc. I tot això a part de les analítiques, les proves, les visites mèdiques i a cops un mal humor insuportable. Doncs hi ha una cosa que m'ha ajudat molt a superar-ho... T'interessa? Doncs és la "teoria de la quadrícula".

"La teoria de la quadrícula és un mecanisme que ajuda a afrontar cops durs i temporades complexes i fins tràgiques. En un paper hi fas, si és possible amb un bon regle, unes quadrícules, de forma que tot ell sigui com un teixit de petits quadrilàters. A cadascun d'ells hi poses el número del dia (per exemple 12,13,14...). Quan et despertes al matí fas una rodona al voltant del número, i preguntes a Déu més o menys d'aquesta manera: *Gràcies, Senyor, d'aquest dia; és el que ara puc viure, l'únic; no vull pensar ni en ahir ni en demà. Només avui. Ajuda'm, si us plau, a tenir coratge per suportar-lo amb enteresa, amabilitat, dignitat i bon humor. Puc fer-ho un sol dia? De la resta... El passat ja no hi és, el futur ja arribarà... Avui és el que importa. Vull viure ara, vull viure avui i afrontar tot el que vingui, especialment tractar bé totes les persones. Ja saps que fallaré, però ho intentaré amb tota l'ànima i compto amb Tu. Amén.*" Nota de la redacció: La teoria del quadrícula és molt recomanable per a tota mena de crisis, malalties, desenganys i altres afers semblants. (Jesús Renau sj.)